

Venčit Tali je někdy jak venčit dynamit ☐

Nikdá nevíte, co-kdy-kde vybuchne ☐ . A v pondělí ráno si hrooozně moc přejete, aby nikde nic nevybuchovalo ☐ ☐ . Což se myslím docela i povedlo ale. Jen prostě musíte být furt ten dirigent, co jí diriguje. Když před ní nemácháte taktovkou, neví jak má hrát a tím pádem je z toho pak taková kakofonie ☐ .

Je ale pravda, že s krámem se diriguje značně snadněji. I jsem původně myslela, že bych vzala oba ohaříky najednou, ušetřila čas a vyrazila do práce dřív, abych si nasýtlila nějakou tu minutu do klouzavky. Jenže Rumíček se hodlal ešče vyvalovat na pelíšku. Mydlil do něj v kuchyni ocáskem a dělal filutu. Žeeee si ešče poleží. A žeeee by nebylo marný k tomu poleženíčku, kdyby měl kongu a žervé. Lenochoď jeden ☐ . Ale chápu, že si po víkendu rád ještě dáchně, tak jsem mu dala toho kongu a vzala Tali ven samostatně.

Chleba kterej před drahným časem něco pohodil v křoví už jí netankuje. A je teda s podivem, že netankuje ani ostatní spolubufetáře. Kupříkladu vižlajda Sára pokud jde na procházku před námi, tak nám dost vyčistí prostor ☐ . Její panička to neřeší. A má teda klidnější život než já, to uznávám. A Sára taky, to taky uznávám. Ale prostě, já to takhle nechci, nechci trnout, jestli se mi pes neotráví a hlavně teda i v našem případě, jestli si za žrádlem nevyrazí někam, kde by mohl způsobit nehodu. A díky krámu Tali konečně změnila přístup k tomu co leží na zemi. Momentálně jako kdyby konečně zjistila, že to není vůbec marný jít to ohlásit. Že si taky přijde na svý. Tak uvidíme, jestli jí to někdy vleze pod kůži doopravdy. Protože to, že tak činí s krámem je pochopitelně o něčem jiným, než když tak činí úplně z vlastního rozhodnutí. Bylo by to fajn, nemuset furt být ve střehu a dohledovat.

Prošly jsme se po okolí a zamířily na louku za domem. A tam došlo na onu pondělní dynamiku. První dynamickej moment byl, když Tali vyrazila za ten proklatej panelák. Zase!!!!!!!!!! Grrrrr. Žádný zastavení a zadumání se, rovnou frrrrrrrrrrrrrr, jak ten holub. A písknutí ji nezastavilo. Sáhla jsem do kapsy a se značným znechucením jsem vytáhla krám a..... to už se řítíl ten flekatej vytlemenec zpátky. Grrrr udělala jsem na ní. Protože prodleva mezi zapískáním a návratem tam byla. I když nevelká. Na druhou stranu se dořítíla bez dopomoci krámu, takže to se počítá, ale..... mojí rozladěnost vnímala velmi dobře . Asi tak pět vteřin. ☐ Než se na obzoru objevil pán s pesanem, kterýho zná. Pesan se rozběhl za námi a Tali mu vyrazila naproti.

Ovšem pesan byl na vodítku. Což ho sice netankovalo, aby nelítal kolečka, ale znemožňovalo to jeho odepnutí. A bohužel Tali netankovalo to, že jí volám k sobě. Grrrr podruhý, a teď už jsem se fakt zlobila. Takže jsem si podruhý nepískla už na hubu, ale na krám. A rázem došlo k zprůchodnění zvukovodů a madam se dostavila. Byla usazena a poté, co se chvíli chovala jako normální pes a ne TT, neboli Totál Trotl, byla vypuštěna do prostoru. No..... tak to už bylo jak, když ten granát odjistíte a mrsknete ho. Pesan je pomenší, sporej, ale saaakra hbitej a mrštnej. Dost jí dával zasolit, protože ona svoje velký tělo v psích honičkách plných klíčků ovládá pochopitelně hůř. Páč když se má zastavit, jede ještě tejden dál ve směru, kterým běžela. ☐ ☐ ☐ Je ftipný pozorovat přitom její gezicht. Plnej údivu smíchanýho s úsilím se konečně už sakra taky zastavit a otočit do směru kam potřebuje. Tou dobou už byl parťák pochopitelně někde jinde a strouhal jí mrkev. Odpálila se, zahrábila zadníma a vyhodila do vzduchu asi tak půltunu zeminy. Ve vteřině sice pravda dorazila na místo, kde se původně její kámoš nacházel, ale ten už byl pochopitelně tou dobou někde úplně jinde a ona poté taky, protože to opět nedobrzila a pokračovala setrvačností dál.

No a my dva s páníčkem od druhýho pesana to taky neměli ani trochu statický. Páč oba čokle se pohybovali nadzvukovou rychlostí a značně bezohledně. Tedy bez ohledu na to, zda jim někdo stojí, nebo nestojí v cestě. Byla jsem ráda, že jsme tam tou dobou byli jen my dva a nehrozilo tak obecný ohrožení ☐ . Ale pohled na nás musel bejt taky dost úchvatnej. Od úskoků, poskoků, úklonů a piruet jste mohli vidět komplet krasobruslařskou sestavu nějakou. I na trojitýho odpíchnutýho rýžbejka došlo ☐ ☐ . A ty dva tam furt lítali a vypadalo to, že jim asi nikdy nedojde šťáva . Takže když jsem pak v jednu chvíli viděla, jak Tali zalehla a číhá - aby ušetřila energii, zatímco ten truhej povětroň si stále stříhal jedno kolečko za druhým, tak jako to dělává Rumíček, využila jsem toho a přivolala jí k sobě. Uši kupodivu nebyly zaklapnutý a tak jsme se s pánem mohli rozloučit a pokračovat každej dál tam, kam jsme měli namířeno.

My měly namířeno domů, páč na řadě byl Rumíček. A ten mi, zaplať pánbůh dopřál značně relaxační procházku. Byl lenošivě naladěný a tak jsme zkrátka jen tak v pohodičce šli. Učinili jsme obhlídku okolí, zkontrolovali to u myší ďurky, dohodli se, že dneska se kolem zábradlí honit nebudeme..... nebo dobře, tak jednou joooo ☐ , on odepsal na vzkazy, dali jsme si závody a já pak mohla konečně zamířit do tý práce. Zamýšlený syslení minut se nezadařilo, tudíž jsem měla dost naspěch. Opět, jako vždy ☐